

Publicerad 2012-08-21 09:46 av WaldElin

Vi

Det egentligen lilla rummet
I det egentligen lilla huset
Har kommit att bli
En milvidds Stor
Emotionell dal

Minnen trycker
På varenda Sårbar punkt

Dimmig Av alla miljontals
Tårar som envist fuktat
rödgråtna kinder

Du lämnade efter
Oro, sorg och svek
Tog med dig mitt varma jag
Drog bort allt annat som fanns kvar.

Nu sitter en kall, uttömd kropp och
Ser ut över den svartvita massan
Som världen kom att bli.
Färgen försvann

Liksom Vi.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren WaldElin med Poeter.se id #24818 innehar upphovsrätten